

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/55/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În statele membre există și sunt utilizate în prezent diferite standarde globale, naționale, regionale și proprietare privind facturile electronice. Niciunul dintre aceste standarde nu s-a impus, iar majoritatea nu sunt interoperabile.
- (2) În absența unui standard comun, statele membre decid, în cazul în care promovează utilizarea facturilor electronice în domeniul achizițiilor publice sau impun obligativitatea acestora, să elaboreze propriile soluții tehnice bazate pe standarde naționale separate. Prin urmare, numărul de standarde diferite care coexistă în statele membre este în creștere și probabil va continua să crească în viitor.
- (3) Multitudinea de standarde care nu sunt interoperabile are drept rezultat o complexitate excesivă, insecuritate juridică și cheltuieli de funcționare suplimentare pentru operatorii economici care utilizează facturi electronice în cadrul statelor membre. Operatorii economici care doresc să desfășoare activități de achiziții publice transfrontaliere au adesea obligația de a respecta câte un nou standard de facturare electronică de fiecare dată când accesează o piață nouă. Deoarece aceasta descurajează operatorii economici să efectueze activități de achiziții publice transfrontaliere, cerințele juridice și tehnice diferite privind facturile electronice constituie bariere în calea accesului la piață în domeniul achizițiilor publice transfrontaliere și obstacole în calea comerțului. Acestea împiedică exercitarea libertăților fundamentale, având, prin urmare, un efect direct asupra funcționării pieței interne.
- (4) Este de așteptat ca aceste obstacole în calea comerțului din interiorul Uniunii să devină mai numeroase în viitor, pe măsură ce se elaborează mai multe standarde naționale și proprietare care nu sunt interoperabile și pe măsură ce utilizarea facturilor electronice în domeniul achizițiilor publice devine mai larg răspândită sau obligatorie în statele membre.

⁽¹⁾ JO C 79, 6.3.2014, p. 67.

⁽²⁾ Avizul din 28 noiembrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

- (5) Obstacolele în calea comerțului transfrontalier care decurg din coexistența diferitelor cerințe juridice și standarde tehnice referitoare la facturarea electronică, precum și din lipsa interoperabilității ar trebui eliminate sau reduse. În vederea atingerii acestui obiectiv, ar trebui elaborat un standard european comun pentru modelul de date semantice al elementelor principale ale unei facturi electronice (denumit în continuare "standardul european privind facturarea electronică"). Acest standard ar trebui să stabilească și să descrie elementele principale pe care ar trebui să le conțină întotdeauna o factură electronică, facilitând astfel trimiterea și primirea de facturi electronice între sisteme bazate pe standarde tehnice diferite. Cu condiția ca acestea să nu fie în contradicție cu acest standard european, standardele tehnice naționale existente nu ar trebui să fie înlocuite și utilizarea lor nu ar trebui limitată de prezentul standard, și ar trebui să se mențină posibilitatea aplicării în continuare a acestora în paralel cu standardul european.
- (6) Prin asigurarea interoperabilității semantice și prin îmbunătățirea securității juridice, prezenta directivă va promova utilizarea facturării electronice în domeniul achizițiilor publice, permițând astfel statelor membre, autorităților contractante, entităților contractante și operatorilor economici să genereze beneficii semnificative în ceea ce privește economiile, impactul asupra mediului și reducerea sarcinilor administrative.
- (7) Beneficiile facturării electronice sunt maximizate atunci când generarea, trimiterea, transmiterea, primirea și prelucrarea unei facturi pot fi automatizate integral. Din acest motiv, doar facturile care pot fi citite automat și care pot fi prelucrate automat și digital de către destinatar ar trebui să fie considerate drept conforme cu standardul european privind facturarea electronică. Un simplu fișier imagine nu ar trebui să fie considerat drept factură electronică în conformitate cu prezenta directivă.
- (8) Obiectivul interoperabilității este de a permite prezentarea și prelucrarea informațiilor într-un mod consecvent între sistemele de gestiune, indiferent de tehnologia, aplicația sau platforma acestora. Interoperabilitatea deplină cuprinde capacitatea de interoperare la trei niveluri distincte: în materie de conținut al facturii (semantică), de format sau limbaj utilizat (sintaxă) și de metodă de transmitere. Interoperabilitatea semantică implică faptul că factura electronică include o anumită cantitate de informație solicitată și că semnificația exactă a informațiilor schimbate este păstrată și bine înțeleasă, într-un mod lipsit de ambiguitate, independent de modul fizic de reprezentare sau transmitere. Interoperabilitatea sintactică implică faptul că elementele de date ale unei facturi electronice se prezintă într-un format care poate fi schimbat direct între emitent și destinatar și care poate fi prelucrat automat. Interoperabilitatea sintactică poate fi asigurată în două moduri alternative, respectiv prin utilizarea unei sintaxe comune sau prin intermediul corelării între diferite sintaxe.
- (9) Se folosește un mare număr de sintaxe. În tot mai mare măsură, interoperabilitatea sintactică se asigură prin corelare. Această metodă este eficace dacă factura conține toate elementele de date necesare la nivel semantic și dacă înțelesul lor este lipsit de ambiguitate. Deoarece de multe ori nu se întâmplă astfel, este nevoie de măsuri de asigurare a interoperabilității la nivel semantic. Pentru a se simplifica în continuare utilizarea facturării electronice și pentru a se reduce costurile, unul dintre obiectivele pe termen lung ar trebui să fie limitarea numărului de sintaxe utilizate, de preferință prin concentrarea asupra celor mai utilizate în mod curent.
- (10) Standardizarea facturării electronice completează de asemenea eforturile de promovare a adoptării achizițiilor electronice astfel cum se reflectă în dispozițiile relevante ale Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și ale Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (11) În concluziile sale din 28 și 29 iunie 2012 și din 24 octombrie 2013, Consiliul European a declarat că ar trebui să se acorde prioritate măsurilor destinate să dezvolte în continuare comerțul transfrontalier online și modernizarea administrațiilor publice, inclusiv prin facilitarea tranziției către facturarea electronică și prin punerea în aplicare rapidă a acestora.
- (12) În rezoluția sa din 20 aprilie 2012, Parlamentul European a adus în discuție fragmentarea pieței care rezultă din normele naționale privind facturarea electronică, a subliniat beneficiile substanțiale oferite de facturarea electronică și a insistat pe importanța securității juridice, a unui cadru tehnic clar și a unor soluții de facturare electronică deschise și interoperabile, bazate pe cerințe juridice, procese comerciale și standarde tehnice comune.

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁽²⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

Din aceste motive, Parlamentul European a solicitat impunerea obligativității facturării electronice în domeniul achizițiilor publice până în 2016.

- (13) Forumul european multipartit privind facturarea electronică (e-facturarea), instituit prin decizia Comisiei din 2 noiembrie 2010 ⁽¹⁾, a adoptat în unanimitate, în octombrie 2013, o recomandare privind utilizarea unui model de date semantice pentru a susține interoperabilitatea pentru facturarea electronică.
- (14) Prezenta directivă ar trebui să se aplice facturilor electronice primite de către autoritățile contractante și entitățile contractante și emise ca urmare a executării contractelor cărora li se aplică Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, Directiva 2014/24/UE sau Directiva 2014/25/UE. Numai facturile electronice emise de operatorul economic căruia i s-a atribuit contractul public sau contractul de concesiune (contractorul principal) ar trebui să facă obiectul prezentei directive. Cu toate acestea, atunci când statele membre, în temeiul articolului 71 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 88 din Directiva 2014/25/UE, prevăd plata directă către subcontractanți, mecanismele care urmează să fie determinate în documentele de achiziție ar trebui să includă dispoziții privind utilizarea sau nu a facturării electronice în ceea ce privește plățile către subcontractanți. Ar trebui să se clarifice faptul că, atunci când se atribuie un contract unui grup de operatori economici, prezenta directivă se aplică facturilor electronice emise atât de grup, cât și de fiecare operator economic în parte.
- (15) Prezenta directivă ar trebui să se aplice și contractelor de concesiune care implică o plată care necesită emiterea de facturi de către operatorul economic căruia i s-a atribuit contractul de concesiune. Termenul de "concesiuni" este definit la articolul 5 punctul 1 din Directiva 2014/23/UE. Obiectul contractelor de concesiune îl constituie achiziția de lucrări sau servicii prin intermediul unei concesiuni a cărei compensații constă în dreptul de exploatare a lucrărilor sau a serviciilor sau în dreptul de exploatare și o plată.
- (16) Prezenta directivă se aplică sub rezerva articolului 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prezenta directivă nu se aplică facturilor electronice emise ca urmare a executării contractelor (declaratate secrete sau însoțite de măsuri de securitate speciale) care sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2014/23/UE, al Directivei 2014/24/UE și al Directivei 2014/25/UE, în conformitate cu articolul 10 alineatul (6), cu articolul 15 alineatul (3) și, respectiv, cu articolul 24 alineatul (3). În aceleași condiții, ar trebui ca prezenta directivă să prevadă o excludere în mod specific pentru facturile electronice emise ca urmare a executării unor asemenea contracte (declaratate secrete sau însoțite de măsuri de securitate speciale) care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/81/CE.
- (17) Definițiile utilizate în prezenta directivă ar trebui să fie conforme cu legislația Uniunii din domeniul achizițiilor publice.
- (18) Comisia ar trebui să aplice dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ pentru a solicita organizației de standardizare europene relevante să elaboreze un standard european privind facturarea electronică. În temeiul dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, decizia Comisiei de stabilire a acestei solicitări face obiectul procedurii de examinare menționate în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (19) Standardul european privind facturarea electronică ar trebui să se bazeze pe specificații tehnice existente elaborate în cadrul organizațiilor europene de standardizare precum CEN (CWA 16356-MUG și CWA 16562-CEN BII) și ar trebui să ia în considerare alte specificații tehnice relevante elaborate în cadrul organizațiilor internaționale de standardizare precum ONU/CEFACT (CII v. 2.0) și ISO (factură financiară bazată pe metodologia ISO 20022).

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 2 noiembrie 2010 de înființare a Forumului european multipartit privind facturarea electronică (e-facturarea) (JO C 326, 3.12.2010, p. 13).

⁽²⁾ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

⁽³⁾ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului Text cu relevanță pentru SEE (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

În executarea cererii de standardizare, organizația europeană de standardizare relevantă ar trebui să ia în considerare și rezultatele proiectelor-pilot de mare anvergură puse în aplicare în cadrul Programului de sprijinire a politicii din programul-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP) și specificațiile tehnice legate de facturarea electronică ale oricăror alte organisme și organizații relevante care sunt utilizate pe scară largă de comunitatea de afaceri. De asemenea, standardul european privind facturarea electronică ar trebui să fie compatibil cu standardele existente privind plățile, astfel încât să permită prelucrarea automată a plăților.

- (20) În solicitarea sa adresată organizației de standardizare europene relevante, Comisia ar trebui să ceară ca acest standard european privind facturarea electronică să fie neutru din punct de vedere tehnologic, pentru a se evita orice denaturare a concurenței, să fie compatibil cu standardele internaționale relevante privind facturarea electronică, pentru a preveni apariția unor bariere de natură tehnică în calea accesului la piață al furnizorilor din țări terțe și a facilita trimiterea de facturi electronice cumpărătorilor din țări terțe de către furnizorii europeni, precum și să respecte Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽¹⁾. Întrucât facturile electronice pot conține date cu caracter personal, Comisia ar trebui să solicite, de asemenea, ca standardul european privind facturarea electronică să țină cont de protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, precum și principiile protecției datelor începând cu momentul conceperii, al proporționalității și al minimizării datelor. Pe lângă aceste cerințe minime, Comisia ar trebui să stabilească, în solicitarea sa adresată organizației de standardizare europene relevante, cerințe suplimentare cu privire la conținutul unui astfel de standard european privind facturarea electronică și un termen-limită pentru adoptarea acestuia.
- (21) Pentru a se asigura faptul că întreprinderile mici și mijlocii pot beneficia, de asemenea, de facturare electronică în ceea ce privește achizițiile publice, standardul european privind facturarea electronică ar trebui să permită crearea de sisteme de facturare electronică accesibile pentru utilizatori, și anume sisteme care să fie ușor de înțeles și ușor de utilizat. În acest sens, ar trebui să se ia, de asemenea, în considerare faptul că întreprinderile mici și mijlocii, în special, precum și autoritățile contractante și entitățile contractante de dimensiuni mai mici dispun de personal și resurse financiare limitate.
- (22) Standardul european privind facturarea electronică ar trebui, de asemenea, să fie adecvat pentru utilizarea în tranzacții comerciale între întreprinderi. Prin urmare, pentru a le permite operatorilor economici privați să utilizeze noul standard în relațiile lor comerciale reciproce, Comisia ar trebui să se asigure că standardul nu este elaborat într-un mod care îl face adecvat numai pentru a fi folosit în domeniul achizițiilor publice.
- (23) Facturile emise în diferite sectoare comerciale pot necesita includerea de informații specifice sectoarelor respective. Cu toate acestea, ar trebui să se includă în toate facturile un număr limitat de elemente standard comune. Prezența acestor elemente este indispensabilă pentru a se verifica dacă factura reflectă în mod corespunzător tranzacția comercială subiacentă și pentru a se asigura valabilitatea juridică a facturii. Directiva 2006/112/CE prevede o listă de astfel de elemente necesare în scopuri de TVA. Standardul european privind facturarea electronică ar trebui să se coreleze cu acest set de elemente.
- (24) Standardul european privind facturarea electronică ar trebui să definească elementele de date semantice referitoare, în special, la datele complementare ale vânzătorului și cumpărătorului, identificatorii de proces, atributele facturii, detaliile privind elementele facturii, informațiile privind livrarea și detaliile și termenii plății. Elementele principale ale unei facturi electronice ar trebui să figureze pe toate facturile electronice. Acest lucru ar trebui să asigure aplicarea clară și uniformă a facturării electronice.
- (25) În timp ce emitentul unei facturi electronice ar trebui să continue să beneficieze de posibilitatea de a garanta autenticitatea originii și integritatea conținutului facturii prin mai multe metode, inclusiv prin intermediul unei semnături electronice, pentru asigurarea respectării Directivei 2006/112/CE, standardul european privind facturarea electronică nu ar trebui să conțină ca element o cerință de semnătură electronică.
- (26) Pentru evitarea costurilor și a sarcinii excesive pentru autoritățile contractante și entitățile contractante, ar trebui să se solicite organizației de standardizare europene relevante să identifice o listă care să conțină un număr limitat de sintaxe care se conformează standardului european privind facturarea electronică. Această listă nu ar trebui să facă parte din standardul european privind facturarea electronică. Sintaxele identificate trebuie să fie deja utilizate

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

pe scară largă și cu succes de operatorii economici și de autoritățile contractante. Pentru a facilita și a accelera punerea în aplicare de către statele membre, organizațiilor de standardizare relevante ar trebui să li se solicite să furnizeze legături sintactice corespunzătoare între standardul european privind facturarea electronică și toate sintaxele identificate pe listă. Legăturile sintactice sunt orientări cu privire la modul în care standardul ar putea fi reprezentat în cadrul diferitelor sintaxe. Acest document de standardizare ar trebui să completeze standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor.

- (27) Pentru facilitarea utilizării standardului european privind facturarea electronică, organizației de standardizare europene ar trebui să i se solicite, de asemenea, să redacteze orientări privind interoperabilitatea transmisiei. Aceste orientări nu ar trebui să facă parte din standardul european privind facturarea electronică sau să fie obligatorii pentru autoritățile contractante și pentru entitățile contractante.
- (28) Înainte de introducerea standardului european privind facturarea electronică în statele membre, aplicarea practică a standardului ar trebui să fie testată suficient. Această evaluare ar trebui să fie realizată pe parcursul elaborării standardului. Evaluarea respectivă ar trebui să implice utilizatorii finali și ar trebui să abordeze, în special, aspectele practice și ușurința în utilizare, precum și să demonstreze că standardul poate fi pus în aplicare într-un mod proporționat și eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (29) În cazul în care standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor conforme cu standardul redactate de organizația de standardizare europeană relevantă îndeplinesc cerințele cuprinse în solicitarea Comisiei adresată organizației de standardizare europene și în cazul în care standardul a fost testat, referința standardului european privind facturarea electronică și lista sintaxelor ar trebui să fie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (30) Dispozițiile privind dezvoltarea standardului și a celorlalte documente de standardizare prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Totuși, ținând seama de particularitățile prezentei directive, este necesar să se prevadă ca deciziile de a publica, de a nu publica sau de a publica parțial referințele standardului și lista sintaxelor să se adopte în conformitate cu procedura de examinare. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere aplicării dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 referitoare la obiecțiile formale împotriva standardelor armonizate.
- (31) Organizațiile de standardizare europene revizuiesc și actualizează periodic standardele pentru a răspunde evoluțiilor tehnologice. Având în vedere natura rapidă a acestor evoluții în sectorul TIC, Comisia ar trebui să poată solicita, de asemenea, ca organizația de standardizare europeană relevantă să revizuiască și să actualizeze standardul european privind facturarea electronică pentru a ține cont de aceste evoluții și pentru a asigura continuitatea interoperabilității.
- (32) Pentru a răspunde evoluțiilor tehnologice sau cerințelor pieței, Comisia ar trebui să fie în măsură să adopte un act de punere în aplicare în ceea ce privește revizuirea și actualizarea listei sintaxelor. În cazul unor adaptări mai complexe, Comisia ar trebui să poată solicita, de asemenea, ca organizația de standardizare europeană relevantă să revizuiască și să actualizeze lista sintaxelor.
- (33) Atunci când consideră că este necesar să asigure interoperabilitatea deplină și neîntreruptă, să ia în considerare evoluțiile tehnologice sau să limiteze numărul de sintaxe care trebuie utilizate, Comisia ar trebui să fie în măsură să revizuiască o listă a sintaxelor deja publicată. În acest sens, Comisia ar trebui să țină cont de lista sintaxelor identificată, revizuită și actualizată de organizația de standardizare europeană relevantă.
- (34) La expirarea termenelor de transpunere prevăzute de prezenta directivă, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să fie obligate să primească și să prelucreze facturi electronice conforme cu standardul european privind facturarea electronică și cu oricare dintre sintaxele de pe lista publicată de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prin urmare, autoritățile contractante și entitățile contractante nu ar trebui să refuze facturile electronice care îndeplinesc condițiile sus-menționate doar pe motiv de neconformitate cu alte cerințe decât cele prevăzute în mod specific de prezenta directivă (de exemplu, cerințe specifice la nivel național sau la nivel de sector, ori cerințe tehnice suplimentare de orice natură). Totuși, această obligație nu ar trebui să aibă nicio incidență asupra altor motive imperative de refuz (de exemplu, motive referitoare la condițiile contractuale). Înainte de a plăti factura, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui, în orice caz, să aibă posibilitatea de a verifica dacă conținutul facturii electronice reflectă în mod corect tranzacția comercială subiacentă (de exemplu, dacă valoarea facturii este corectă) și dacă factura a fost adresată destinatarului corect. Obligația de a nu refuza facturi electronice în conformitate cu prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzațiile comerciale (JO L 48, 23.2.2011, p. 1).

- (35) Directiva ar trebui doar să oblige destinatarul unei facturi, și anume autoritățile contractante, organismele centrale de achiziție și entitățile contractante, să accepte facturile electronice și să le prelucereze. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului emitentului facturii de a alege între transmiterea acesteia în conformitate cu standardul european privind facturarea electronică, transmiterea în conformitate cu standardele naționale sau cu alte standarde tehnice sau transmiterea pe suport de hârtie. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să dispună că se pot transmite numai facturi electronice în cadrul achizițiilor publice. În cazul în care emitentul alege să transmită factura în conformitate cu standardul european privind facturarea electronică, destinatarul are obligația de a o primi și prelucra numai în cazul în care factura este redactată într-una dintre sintaxele incluse pe lista sintaxelor publicată de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere emitentului care utilizează serviciile unui terț pentru a traduce propria sintaxă într-una dintre cele de pe listă.
- (36) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 11 noiembrie 2013 ⁽²⁾. În avizul său au fost publicate recomandările privind asigurarea protecției datelor în cadrul aplicării prezentei directive. În momentul elaborării standardului european pentru facturarea electronică și al prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să se țină seama de aceste recomandări. În special, ar trebui clarificat faptul că legile existente privind protecția datelor cu caracter personal se aplică și în domeniul facturării electronice, iar publicarea datelor cu caracter personal cu scopul de a crea transparență și de tragere la răspundere trebuie să se afle într-un raport echilibrat față de protecția sferei private.
- (37) Întrucât Directiva 2006/112/CE conține norme privind facturarea, inclusiv facturarea electronică, relația sa cu prezenta directivă ar trebui clarificată. Prezenta directivă urmărește un obiectiv diferit, are un domeniu de aplicare diferit față de Directiva 2006/112/CE și, prin urmare, nu aduce atingere dispozițiilor privind utilizarea facturilor electronice în scopuri de TVA cuprinse în directiva respectivă. În mod special, articolul 232 din Directiva 2006/112/CE guvernează relațiile între părțile participante la tranzacție și urmărește să se asigure că nu se poate impune destinatarului utilizarea facturilor electronice de către emitent. Totuși, aceasta nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a impune autorităților contractante și entităților contractante obligația de a primi facturi electronice în anumite condiții.
- (38) Pentru a permite autorităților contractante și entităților contractante să se pregătească în mod corespunzător și să ia măsurile tehnice care, în urma instituirii standardului european privind facturarea electronică și a aprobării listei sintaxelor, sunt necesare pentru conformarea cu prezenta directivă și având în vedere necesitatea punerii rapide în aplicare a facturării electronice, ar trebui considerat justificat un termen de transpunere de 18 luni de la publicarea referinței standardului european privind facturarea electronică și listei sintaxelor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prin derogare de la acest termen general de transpunere și pentru a facilita adoptarea facturării electronice de către anumite autorități contractante, precum autoritățile contractante la nivel local și regional și întreprinderile publice, statele membre ar trebui să poată amâna aplicarea prezentei directive pentru autoritățile contractante de la nivel inferior celui central și pentru entitățile contractante până la 30 de luni după publicarea referinței standardului european privind facturarea electronică și listei sintaxelor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această posibilitate de amânare a aplicării cerințelor prezentei directive nu ar trebui să se aplice organismelor centrale de achiziție.
- (39) Pentru a facilita punerea în aplicare a cerințelor prezentei directive de către autoritățile contractante și entitățile contractante, Comisia ar trebui să se asigure că statele membre sunt informate pe deplin și în mod periodic în ceea ce privește progresele înregistrate în activitățile pe care organizațiile europene de standardizare relevante trebuie să le întreprindă pentru a dezvolta standardul și documentele de standardizare conexe. Acest lucru ar trebui să permită statelor membre să efectueze lucrările de pregătire necesare în vederea finalizării punerii în aplicare în termenele convenite.
- (40) Având în vedere că autoritățile contractante și entitățile contractante vor fi în măsură să accepte facturile electronice care respectă alte standarde decât standardul european privind facturarea electronică, precum și facturile pe suport de hârtie, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională, prezenta directivă nu introduce alte costuri sau sarcini suplimentare pentru întreprinderi, inclusiv microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei ⁽³⁾. În plus, Comisia și statele membre ar trebui să

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO C 38, 8.2.2014, p. 2.

⁽³⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

întreprindă toate eforturile pentru reducerea la minimum a costului standardului european privind facturarea electronică pentru utilizatorii săi, în special pentru microîntreprinderi și pentru întreprinderile mici și mijlocii, astfel încât să faciliteze utilizarea sa în întreaga Uniune Europeană.

- (41) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să aibă în vedere necesitățile întreprinderilor mici și mijlocii și ale autorităților contractante și entităților contractante de dimensiuni mai mici și să ofere sprijinul necesar tuturor autorităților contractante, entităților contractante și furnizorilor, astfel încât noul standard european privind facturarea electronică să poată fi folosit. În plus, ar trebui prevăzute acțiuni de formare, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.
- (42) În vederea facilitării adaptărilor tehnice și procedurale care trebuie efectuate de toate părțile implicate în domeniul achizițiilor publice, pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a prezentei directive, statele membre ar trebui, în măsura în care acest lucru este posibil, să pună asistența prin fondurile structurale la dispoziția tuturor autorităților contractante, entităților contractante și întreprinderilor mici și mijlocii eligibile.
- (43) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în ceea ce privește elaborarea, restrângerea și revizuirea listei sintaxelor, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la lista sintaxelor ar trebui să se aplice procedura de examinare, având în vedere faptul că acestea folosesc la facilitarea aplicării standardului european privind facturarea electronică și asigură interoperabilitatea și răspunsul rapid la evoluțiile tehnologice. Procedura de examinare ar trebui utilizată și pentru adoptarea actelor de punere în aplicare în ceea ce privește obiecțiile cu privire la standardul european privind facturarea electronică, având în vedere că actele respective ar putea avea consecințe asupra obligației de a primi și a prelucra facturi electronice.
- (44) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume eliminarea barierelor existente pe piață și a obstacolelor în calea comerțului care decurg din existența unor norme și standarde naționale diferite, precum și asigurarea interoperabilității, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezenta directivă se aplică în cazul facturilor electronice emise ca urmare a executării contractelor cărora li se aplică Directiva 2009/81/CE, Directiva 2014/23/UE, Directiva 2014/24/UE sau Directiva 2014/25/UE.

Prezenta directivă nu se aplică facturilor electronice emise ca urmare a executării contractelor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/81/CE, în cazul în care achiziția și executarea contractului sunt declarate secrete sau trebuie să fie însoțite de măsuri de siguranță speciale, în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative în vigoare într-un stat membru și cu condiția ca statul membru să fi stabilit că interesele esențiale în cauză nu pot fi garantate prin măsuri mai puțin invazive.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „factură electronică” înseamnă o factură emisă, transmisă și primită într-un format electronic structurat care permite prelucrarea sa automată și electronică;
2. „elemente principale ale unei facturi electronice” înseamnă un ansamblu de componente esențiale de informații pe care trebuie să le conțină o factură electronică pentru a permite interoperabilitatea transfrontalieră, inclusiv informațiile necesare pentru a asigura conformitatea juridică;
3. „model de date semantice” înseamnă un set de termeni structurat și interconectat în mod logic, precum și semnificațiile acestora, care precizează elementele principale ale unei facturi electronice;

4. „sintaxă” înseamnă limbajul sau dialectul care poate fi citit automat, utilizat pentru reprezentarea elementelor de date incluse într-o factură electronică;
5. „legături sintactice” înseamnă orientări cu privire la modul în care un model de date semantice pentru o factură electronică ar putea fi reprezentat în diferitele sintaxe;
6. „autorități contractante” înseamnă autorități contractante astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 17 din Directiva 2009/81/CE, la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE și la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/24/UE;
7. „autorități contractante regionale și locale” înseamnă autoritățile contractante regionale și locale, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva 2014/24/UE;
8. „organism central de achiziție” înseamnă un organism central de achiziție, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 16 din Directiva 2014/24/UE;
9. „entități contractante” înseamnă entități contractante astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 17 din Directiva 2009/81/CE, la articolul 7 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/23/UE și la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE;
10. „standard internațional” înseamnă un standard internațional astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
11. „standard european” înseamnă un standard european, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Articolul 3

Instituirea unui standard european

(1) Comisia solicită organizației de standardizare europene relevante să elaboreze un standard european pentru modelul de date semantice al elementelor principale ale unei facturi electronice (denumit în continuare „standardul european privind facturarea electronică”).

Comisia solicită ca standardul european privind facturarea electronică să respecte cel puțin următoarele criterii:

- să fie neutru din punct de vedere tehnologic;
- să fie compatibil cu standardele internaționale relevante privind facturarea electronică;
- să aibă în vedere necesitatea protecției datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE, o abordare de „protecție a datelor începând cu momentul conceperii” și principiile proporționalității, reducerii la minimum a datelor și limitării scopului;
- să fie în concordanță cu dispozițiile relevante din Directiva 2006/112/CE;
- să permită crearea unor sisteme de facturare electronică practice, ușor de utilizat, flexibile și eficiente din punctul de vedere al costurilor;
- să ia în considerare necesitățile speciale ale întreprinderilor mici și mijlocii, precum și ale autorităților contractante regionale și locale și ale entităților contractante;
- să fie adecvat pentru utilizarea în tranzacții comerciale între întreprinderi.

Comisia solicită organizației de standardizare europene relevante să furnizeze o listă cu un număr limitat de sintaxe conforme cu standardul european privind facturarea electronică, legăturile sintactice adecvate și orientări privind interoperabilitatea transiterii, pentru a facilita utilizarea acestui standard.

Solicitările se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatele (1)-(5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Ca parte a activității de dezvoltare a standardului de către organizația de standardizare europeană, și în termenul prevăzut la alineatul (2), standardul se testează în ceea ce privește aplicarea lui practică la nivel de utilizator final. Comisia păstrează responsabilitatea globală în ceea ce privește testarea și se asigură că, în timpul efectuării testului, se ține seama în mod deosebit de respectarea criteriilor precum caracterul practic, ușurința în utilizare și eventualele costuri de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (1) paragraful al doilea. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la rezultatele testului.

(2) În cazul în care standardul european privind facturarea electronică, redactat în conformitate cu solicitarea menționată la alineatul (1), îndeplinește cerințele prevăzute în acesta, și după încheierea etapei de testare în conformitate cu alineatul (1) paragraful al cincilea, Comisia publică referința standardului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu lista cu un număr limitat de sintaxe întocmită în conformitate cu solicitarea menționată la alineatul (1). Publicarea respectivă se finalizează până la 27 mai 2017.

Articolul 4

Obiecții formale împotriva standardului european

(1) În cazul în care un stat membru sau Parlamentul European consideră că standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor nu răspund în întregime cerințelor prevăzute la articolul 3 alineatul (1), acesta informează Comisia în consecință, furnizând o explicație detaliată, iar Comisia decide:

- (a) să publice, să nu publice sau să publice cu restricții referințele standardului european privind facturarea electronică și lista sintaxelor în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
- (b) să mențină, să mențină cu restricții referințele standardului european privind facturarea electronică și respectiva listă a sintaxelor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau să le retragă din acesta.

(2) Comisia publică pe site-ul său de internet informații privind standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor care au făcut obiectul deciziei menționate la alineatul (1).

(3) Comisia informează organizația de standardizare europeană în cauză cu privire la decizia menționată la alineatul (1) și, după caz, solicită revizuirea standardului european privind facturarea electronică sau a listei sintaxelor în cauză.

(4) Decizia menționată la alineatul (1) literele (a) și (b) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 10 alineatul (2).

Articolul 5

Actualizarea și dezvoltarea în continuare a standardului european și a listei sintaxelor

(1) Pentru a lua în considerare evoluțiile tehnologice și a asigura deplina interoperabilitate continuă în privința facturării electronice în domeniul achizițiilor publice, Comisia poate:

- (a) să actualizeze sau să revizuiască standardul european privind facturarea electronică;
- (b) să actualizeze sau să revizuiască lista sintaxelor publicată de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) În cazul în care decide să desfășoare acțiunile menționate la alineatul (1) litera (a), Comisia transmite o solicitare organizației de standardizare europene. Solicitarea respectivă se formulează în conformitate cu procedura menționată la articolul 3 alineatul (1), fără a aplica termenii prevăzute la articolul respectiv.

(3) Articolul 4 se aplică pentru orice actualizare sau revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (1) litera (a).

(4) În cazul în care Comisia decide să desfășoare acțiunile menționate la alineatul (1) litera (b), aceasta face acest lucru fie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 10 alineatul (2), fie înaintând o solicitare organizației de standardizare europene relevante. Solicitarea respectivă se formulează în conformitate cu procedura menționată la articolul 3 alineatul (1) fără a aplica termenii prevăzute la articolul respectiv.

Articolul 6

Elementele principale ale unei facturi electronice

Elementele principale ale unei facturi electronice sunt, printre altele:

- (a) identificatorii de proces și de factură;
- (b) perioada facturii;
- (c) informații privind vânzătorul;
- (d) informații privind cumpărătorul;
- (e) informații privind beneficiarul plății;
- (f) informații privind reprezentantul fiscal al vânzătorului;

- (g) referirea la contract;
- (h) detalii privind livrarea;
- (i) instrucțiuni de plată;
- (j) informații privind creditări sau debitări;
- (k) informații privind pozițiile de pe factură;
- (l) totalurile facturii;
- (m) defalcarea TVA.

Articolul 7

Primirea și prelucrarea facturilor electronice

Statele membre se asigură că autoritățile contractante și entitățile contractante primesc și prelucrează facturi electronice conforme cu standardul european privind facturarea electronică a cărui referință s-a publicat în temeiul articolului 3 alineatul (2) și cu oricare dintre sintaxele de pe lista publicată în temeiul articolului 3 alineatul (2).

Articolul 8

Protecția datelor

- (1) Prezentă directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii și dreptului intern privind protecția datelor aplicabile.
- (2) Sub rezerva oricăror dispoziții contrare din dreptul Uniunii sau din dreptul intern și fără a se aduce atingere excepțiilor și restricțiilor prevăzute la articolul 13 din Directiva 95/46/CE, datele cu caracter personal obținute în scopul prelucrării facturilor electronice pot fi folosite exclusiv în acest scop sau în scopuri compatibile cu acesta.
- (3) Fără a se aduce atingere excepțiilor și restricțiilor prevăzute la articolul 13 din Directiva 95/46/CE, statele membre se asigură că modalitățile de publicare, în scopul asigurării transparenței și a tragerii la răspundere, a datelor cu caracter personal care au fost colectate în cadrul facturării electronice sunt în concordanță cu scopul publicării și protecției sferei private.

Articolul 9

Utilizarea facturilor electronice în scopuri de TVA

Prezentă directivă nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 2006/112/CE.

Articolul 10

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 11

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă, publică și aplică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 noiembrie 2018. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), cel târziu la 18 luni de la publicarea referinței standardului european privind facturarea electronică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, statele membre adoptă, publică și aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma obligației cuprinse la articolul 7 de a primi și a prelucra facturi electronice.

Statele membre pot amâna aplicarea menționată la primul paragraf în ceea ce privește autoritățile lor contractante regionale și locale și entitățile contractante până la cel târziu 30 de luni de la publicarea referinței standardului european privind facturarea electronică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

După publicarea referinței standardului european privind facturarea electronică, Comisia publică data finală pentru intrarea în vigoare a măsurilor menționate la primul paragraf în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 12

Revizuire

Comisia revizuieste efectele pe care prezenta directivă le are asupra pieței interne și asupra adoptării facturării electronice în domeniul achizițiilor publice și prezintă un raport în această privință Parlamentului European și Consiliului în cadrul termenului de amânare de trei ani stabilit pentru autoritățile regionale și locale la articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf. După caz, raportul este însoțit de o evaluare a impactului cu privire la necesitatea unor acțiuni suplimentare.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS
